

LESESTRATEGI

Husk å lage et tokolonnenotat og sette inn vanskelige ord mens du leser!

Yatzy

Yatzy handler om Dag Vidar. Han kalles for Daggi. Daggi skal flytte inn hos en fosterfamilie. Dette er første gangen han møter den nye moren, faren, broren og katten sin.

Jeg står inne på det fremmede kjøkkenet.

– Skal du ikke hilse på pus? spør dama som jeg akkurat har møtt, men som har bedt meg kalle henne «mamma».

– Nei takk, sier jeg og snur meg vekk.

– Den elsker å bli klappa, sier mamma til meg.

Sikkert, tenker jeg og har egentlig ikke tenkt å røre den. Men plutselig løfter jeg katten etter halen og svinger den rundt som en feit lasso. Katten spreller med klørne.

– Daggi! roper mamma. – Det der er ikke å klappe!

– Den glefsa etter meg, sier jeg.

– Det er hunder som glefser, ikke katter. Ikke gjør deg dummere enn du er nå, sier mamma.

Hun går ned på alle fire på kjøkkengulvet og lurert katten fram fra bordet mens hun stryker den bak øret. Noe sånn hadde jeg aldri gått på. Men sakte begynner den å gni seg mot hånda hennes.

– Nå begynner den å knurre også, sier jeg.

– Det heter male, det er kattens koselyd. Mamma tar hardt

tak i hånda mi og legger den rett på ryggen til katten. Katten glipper med øynene. Men jammen lar den meg holde hånda der. Og den dumme katten gir seg ikke. Den bare maler og maler. Akkurat som om det er helt vanlig å kose seg på denne måten.

Jeg snur meg brått. Der står han de vil jeg skal kalle «pappa», og han som heter Gustav.

– Gustav har vært spent på å møte deg. Han har alltid drømt om en storebror, sier mamma.

Storebror. Ordet får det til å rakne inni meg. Og når jeg snur meg mot katten, hopper den vekk.

– Se hva du gjorde, du skremte vekk katten, roper jeg. – Nå slutta den å male, også!

– Rolig nå, Daggi, sier mamma til meg. – Katten vil male igjen.

– Åssen veit du det?

– Katter elsker å male, sier hun.

– Unnskyld for at jeg skremte vekk Pus, da, sier Gustav.

– Pus? spør jeg.

– Ja, katten heter «Pus», sier Gustav.

– Den må vel hete noe mer enn Pus? sier jeg.

– Du må gjerne finne på et fint navn til den, sier pappa.

– Rambo! sier jeg.

– Hva? sier Gustav. – Rambo? Er ikke det et litt rart navn på en sånn katt?

– Rambo, ja, sier pappa fort. – Det er et fint navn.

Men det er det ikke. Det er et dustete navn. Men det var det første som falt meg inn. Og det er jeg som har finni det på.

Oppgaver:

Se Elevbok 7A side 159.

Gjør oppgavene 1–7.

Forenklet med tillatelse fra Harald Rosenløw Eeg